

Da. 1899

Sine Lægen

Om vaaren 1899 blev det at min far besluttet at forsøge en reise til Spidsbergen for at forsøge at gaa ned paa Kullens beliggenhed, de bedste steder for udvinding samt henføre en ~~for første gang~~ prøveløst i sit færdparti Gattveid drøp 78 Tom. For flere aar tilbage i 1862 havde han seet paa et sted i Fjeldene Cap Bahemann Kullene at ligge bare og i adskillige maader. Han angik da at en lodning skulde bli overkommet, at en ~~adresser~~ Nedstøveren heraf som vi eldste søn af Tom Bahemann var en af Besætningen paa denne tur. Vi var ialt 6 mands besætning mistet for Sommeren. De redskaber vi havde var det smidst bevandret med. Da vor økonomiske stilling ikke tillod dette. Det nødvendige saa som Høsten Spæder Spid lidt Speerstoff og endel Bødd og Planker havde vi da saa vi var ~~hjelpt~~ ^{tygelm.} Den 13/6 seilte vi ud fra Norge, fik gunstig bøl at vestlig vind saak vi passerede Syd Cap den 16/6 paa den østre side samt siden. Da det viste sig at være isfrit indover Fjeldorden blev det besluttet at vi skulde undersøge paa et sted paa Vestlandet ^{at det gik} lidt indenfor N. Hederbæk hvor min far fjernede sig en Guljorekomst og ood tiden Naar man det viste sig da der var at en temmelig bred Farkis laa ender ubrokt langsmed og fast i landet hvorfor vi begav os sydover igjen og forbi Syd Cap til Fjeldorden paa Vestkysten hvor til vi ankom 23/6 Vi ankrede ved odden af Cap Bahemann og undersøg stedet straks endel. Gul sover flere steder hvor de laa ganske blottet og forholdene led at gaa gik i. Her er et meget velklat sted ingen havn og meget grunde paa vestre side af Odden hvor Kullene ligger. Vi blev saaledes nødsaa at gaa ombord paa Farkis under seil og derpaa seilte vi over til Advensbay hvor vi ankrede foreløbig.

Det var formodels vind fra Larsenbay at vi maatte rømme hit. Vi blev nød at ankre paa nattersiden af Hotelness da bølgen paa indersiden var belastet med gaster. En Tiviskgøst ligger ogsaa tilankers her nemlig den Italiens Kronprins med Gemalinde som er paa en Sports tur heroppe. Endel Vesteraalinger 3 mand hvoraf 2 har sine koner med samt en liten pike paa 9aar. De ligger i et bordstelt ved siden paa indersiden af oven og har overvindret her paa nær og Bjørnfangst og har da benyttet Tiviskhatellet som er opdelt af det Vesteraaliske D/S og er et praktisk hus. Da Tivister var ventende havde de maattet forlate same og indrettet sig i enkelte stelt. En af mændene Lars Nische var bruc af Skibene og laa tilrengs vedst daarlige, men da han fik medicin af Prinsessen og forsyllic nødvendige proviantroke begyndte han hurtig at komme sig saa da de reiste hjem sidst i August var han nesten helt frisk. Vi seilte nu udover til Green Harbour hvor vi ved Cap Heer odden opdagede et Kullag paa vel 1/2 meter tykkelse og hvoraf vi arbejdede ud endel og tok ombord. Dette Kullag laa fast ved siden, og havde endel holdning mod os. Da saa forsøgte vi etsted paa vestre side strakes indenfor Fæstningen og ombord brachten ^(X) ligetodes herfra endel. Da disse saa ~~blev~~ ^{blev} miserabelt id samaa og flisaktig samt brandte daarlige end den ved Cap Heer og Cap Bahemann ~~afsluttede~~ ^{afsluttede} vi ~~at~~ arbeide ut mere her og gik da indover til sistvarnte sted arbejdede los her og brakte ombord saalenge det tillotes at ligge paa pladen med fartstilt. Naar det begyndte at blæse af ~~ingatte~~ ^{ingatte} vi over til Advensbay og ankrede. Da det blev seilte og finneir reiste vi over fjorden med en af vor baate hadde stelt og det nødvendige med, og arbejdede da ud og lagde af saa de blev snarere at fa ombord naar vi kom hertil med fartstilt. Ihi midten af August hadde vi den fornøden altsaa selge ekspar som til Prinds Albrecht af Monaco som laa her med sin dykboet. Prinsessen

Han interesserte sig for vorst foretagende og vilde
gjøre en liten prøve med dem med hensyn til
Brucbarheten som Fyrtul. Vi fik senere vite
ved Isodsen Edv. Johansen der var fra Tromsø, at de
var likt utmerket. Hadde ikke det tilfaldet været at en
Seilskute fra England ventedes med en kullast til
ham, skulde vi ha faaet senere det vi hadde klart af
skaffe. Den ankom imidlertid til fastsat Tid. En
morgen vi forred ud saa virkelig en liten Skonnest bakkende
paa fjorden sat udenfor Hotelmesset. "Prinsesse Alie" Etter
da og gik ud til den og tok den af ubjundte Grunde
paa slip til Bell Land hvor kullene da blev indtagt.
Der tok da, fortalles det, Skonnest paa slip helt
til Tromsø. Kanskje lenger ikke bedre ja turker, hvilket
jo var en stor lettelse for en Seilskute. Overfarten
til Spidsbergen fra England hadde vært slige og
i Kuling en storm hadde de mistet Styrmændene som
var blitt slaaet overbord.

Ved begyndelsen af Septbr slutted vi vorst arbejde
med Kulbrutningen og gik indover til Farsen båg
fra renfangst. En tur var ogsaa i Sommerens løp
til Kings Bay men her fandt vi ikke noget Kull.
Der saa man søen at vi kunne faa tak i.

Den direkte forfjente at vor lille Expedition
hadde sikkert blivt temmelig skvakt. Derom ikke
et uventet tilfald hadde indtruffet. "Prinsesse Alie"
gik nemlig paa grund i Rødbag og andre Skibe var
ikke forhaandne saa assistance kunne et holdes.
Isodsen kom hertil i en Skimlen for at faa tak i
Adm. sag

en eller anden Dampbaad. Han afga besked til
Postbetjenten ved Hølløkk og begav sig tilbage til
Rød Bay igjen. Han tilhaadte os med jagten var
at seik mordover for det eventuelle tilfælde. Skald
den blev staaende der kunne det snart bli en eller
anden god job for os at erhalde. Selv om det viste
sig at var tur ^{over}ourflidig vilde nok Fyrsten passjonne
os og honorere os for vorst besvær. Dette indtraf da
ogaa idet "Prinsesse Alie" var kommen af Gaunnen
efterat ha lempet en menode kull overbord.
~~Da~~ da vi ankom dit. Og for denne var tur
her til og tilbake til Farsfjorden fik vi 2000 kroner
Dette var en Kjøpkommen skatte for vorst vedkommend.

For vi seilte hjem sidst i Septbr skjøed vi
cirka 50 renslige anden fangst blev ikke gjort af
os den sommer. da det jo var kullene vi var efter.
Da vi kom hjem til Tromsø blev kullene solgt til
forskjellige her bosittende ligesaa blev forover sendt
vidover til forskjellige steder og underkastet prøve.

Derst efterpaa ¹⁸⁹⁰ gik vi etter afsted med vorst lastbaad
"Gottfrid" til Spidsbergen for Kulbrutningen, lidt lod
nisset end foregaende Sommer. Da nemlig en par
interesserte mænd i Kristiania Anton Tschudi og
Ingeniør Alfred Nilson bestodde Udvalningen for en
liten prøvedrift om sommeren 1900. Vi dannede ^{saaledes} da
et Aktieselskab hvor jeg og min far blev partehavere. Og
de steder hvor Kul forekom skulde anerkendes. Svortil med
havende stene med bølser og skild skulde anvendes.
Vi var 16 mands besætning denne sommer. Og var

Anseelse af arbeidet forøvrigt blev ved Green Harbour
 og Cap Bohemian. Et lite Hus der skulde tjene til Arbeidsbækk
 blev opsat paa hvert sted. Saa arbeidede vi da Sommer
 tidover til uti midten af Septbr. Den udarbejdede
 Kuel tok vi ombord i Farkoet indtil vi var lastet
 Udvinningen gik stærkt og fremvindet for os. Idet vi
 jo var nok saa ukundig i Anbringelsen af Sprengstof
 hvor det fordeleligste blev med Hakken naar den paa
 Kullagget overliggende jord var vekkastet. Den største
 hindring var den at jordbunden overalt var
 saa stiv og saadan at det kun med benyttelsen af Spreng-
 stof paa en kundig maate kunne ^{Det} bringes til
 noget resultat. Arbeidet afsluttet vi sidst i Sept
 og reiste hjem. Kullene blev ligesom dette aar af-
 handlet i Tromsø og befandtes gode.

4) Kullene maatte selvsagt bærte til
 bræder, vi havde ingen Langbæne og heller
 ingen skinnegang, det var selvsagt
 at Jøen var belastet til Farkoet og
 det heise kullene ombord i stamper
 med stoppen saadan det var bestemt
 med agtunden den bedste for Jøen
 havde vi jo gode salte eller hewegreter